

วิธีบรรพชาแบบเอสาหัง

(พิธีบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒)

คำขอขมา

เอสาหัง , ดั่งข้าพเจ้าทั้งหลายจะขอวโรกาส, กราบลาพ่อแม่พี่น้อง,
ท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย, เพื่อบรรพชา ณ บัดนี้,
ตลอดระยะเวลา, ที่ต่างต้องเวียนว่ายตายเกิด,
ถือกำเนิดในวิภวสงสาร, หากข้าพเจ้าทั้งหลาย,
ได้ประพฤติผิดพลาดล่วงเกิน, ต่อท่านทั้งหลาย,
ในที่ต่อหน้าก็ดี, ในที่ลับหลังก็ดี,
ทั้งมีจิตเจตนาที่ดี, ทั้งที่ไม่เจตนาที่ดี,
ที่ระลึกก็ดี, ที่ระลึกไม่ได้ก็ดี,
นับตั้งแต่ร้อยชาติพันชาติ, หมื่นแสนชาติก็ดี,
ทั้งปัจจุบันชาติก็ดี, ขอท่านทั้งหลาย,
โปรดอโหสิกรรม, งดความผิดทั้งหลายเหล่านั้น,
ให้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ผู้จะบรรพชาในบัดนี้,
เพื่อความบริสุทธิ์, เพื่อความบริบูรณ์,
เพื่อความอยู่เป็นสุขในพรหมจรรย์, และเพื่อประโยชน์,
แก่การทำให้แจ้งซึ่งนิพพาน, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย,
ในปัจจุบันชาตินี้ เทอญฯ

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งบรรพชา พึงรับผ้าไตร อุ่มประนมมือเข้าไปในสังฆสนนิบาต วางผ้าไตรไว้ข้างตัวด้านซ้าย
รับเครื่องสักการะถวายพระอุปัชฌาย์ แล้วกราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐ์ 3 ครั้ง แล้วนุ่งคุกเข่าอุ่มผ้าไตรประนมมือ
เปล่งวาจาถึงสรณะ และขอบรรพชาด้วยคำมคธ หยุดตามเครื่องหมายอุลภาค (.) ว่า

คำขอบรรพชา

(๑) เอสาหังกันต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สະระณังคัจฉามิ
,ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหังกันต , ตัสสะ ณะคะวะโต, ธัมมะวิณะเย
ปัพพัชชัง , ละเภยยัง อุปะสัมปะทังฯ

หุตติยัมปาหังกันต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สະระณังคัจฉามิ,
ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหังกันต, ตัสสะ ณะคะวะโต, ธัมมะวิณะเย
ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทังฯ

ตะตติยัมปาหังกันต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สະระณังคัจฉามิ,
ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหังกันต, ตัสสะ ณะคะวะโต, ธัมมะวิณะเย
ปัพพัชชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทังฯ

(๒) อะหังกันต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ
คะหะเตวา , ปัพพาเซถะ มังกันต,อะนุกัมปัง อุปาทายะฯ

หุตติยัมปิ อะหังกันต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ
คะหะเตวา , ปัพพาเซถะ มังกันต, อะนุกัมปัง อุปาทายะฯ

ตะตติยัมปิ อะหังกันต, ปัพพัชชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ
คะหะเตวา , ปัพพาเซถะ มังกันต, อะนุกัมปัง อุปาทายะฯ

(ถ้าบวชเป็นสามเณร ให้ตัดคำว่า ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง ออกทุกแห่ง) ลำดับนั้น พระอุปัชฌาย์ รับผ้าไตรจากผู้มุ่งบรรพชาวางไว้ตรงหน้าตัก แล้วให้อิวาทและบอกตะจะปัญจะกะกัมมัฏฐาน ให้ ว่าตามไปที่ละบท โดยอนุโลม (ไปข้างหน้า) และปฏิโลม (ทวนกลับ) ดังนี้

- (๓) เกสา โลมา นะชา ทันตา ตะโ (อนุโลม)
ตะโ ทันตา นะชา โลมา เกสา (ปฏิโลม)

ครั้นให้อิวาทแล้ว พระอุปัชฌาย์ตั้งอังกสะออกจากผ้าไตรสวมให้ผู้บวช แล้วสั่งให้ออกไป ครองผ้าไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จแล้วเข้าไปหาพระกรรมวาจาจารย์ รับเครื่องสักการะถวาย ท่านแล้วกราบ ๓ ครั้ง นั่งคุกเข่า ประนมมือ เปล่งวาจาขอสรณะและศีล ดังนี้

คำขอสรณคณันและศีล

- (๔) อะหัง ภันเต, สระระณะสีลัง ยาอามิฯ
ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, สระระณะสีลัง ยาอามิฯ
ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, สระระณะสีลัง ยาอามิฯ

ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนัมัสการ ให้ผู้มุ่งบรรพชาว่าตามไป ดังนี้

- (๕) นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ
(ว่า ๓ ทน)

แต่นั้น ท่านจะกล่าวว่า เอวัง ะเทหิ หรือ ยะมะหัง ะทามิ ตัง ะเทหิ พึงรับว่า

“อามะภันเต”

ครั้นแล้ว ท่านจะว่านาให้เปล่งวาจาว่า สรณคณัน พึงว่าตามไปที่ละพากย์ (ตอน) ดังนี้

- (๖) พุทธัง สระระณัง คัจฉามิฯ
ธัมมัง สระระณัง คัจฉามิฯ
สังฆัง สระระณัง คัจฉามิฯ
ทุติยัมปิ พุทธัง สระระณัง คัจฉามิฯ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สระระณัง คัจฉามิฯ
ทุติยัมปิ สังฆัง สระระณัง คัจฉามิฯ
ตะติยัมปิ พุทธัง สระระณัง คัจฉามิฯ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สระระณัง คัจฉามิฯ
ตะติยัมปิ สังฆัง สระระณัง คัจฉามิฯ

เมื่อจบแล้ว ท่านจะกล่าวว่า ติสระระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง พึงรับว่า

“อามะ ภันเต”

ลำดับนั้น ท่านจะบอกให้รู้ว่า การบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วยสรณคณัน เพียงเท่านี้ (ผู้มุ่งอุปสมบทเป็นสามเณรเมื่อจบไตรสรณคณัน) จากนั้นพึงสมาทานสิกขาบท ๑๐ ประการ โดยว่าตามไปที่ละพากย์ ดังนี้

คำสมาทานศีล

โดยว่าตาม

- (๗) (๑) ปาณาติปาตา เวระมะณี
๒) อทินนาทานา เวระมะณี
๓) อพรัหมอะริยา เวระมะณี
๔) มุสาวาทา เวระมะณี
๕) สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี
๖) วิกาละโภชะนา เวระมะณี
๗) นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา เวระมะณี
๘) มาลาคันธะวิเลปะนะ ธารณะมัตถะนะวิฏสะ ัญญานา เวระมะณี
๙) อุจจาสะยะนะมหาสะยะนา เวระมะณี
๑๐) ชาตะรุปะระชะตะปฏิกคะหะณาเวระมะณี

อิมานิ ทะสะ ลิกขาปะทานิ สะมาதியามิ ว่า (๓ ทน)

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตร อุ่มเข้าไปหาพระอุปัชฌาย์ในสังฆสันนิบาต วางไว้ข้างตัว ด้านซ้าย รับเครื่องสักการะถวายท่านแล้วกราบ ๓ ครั้ง นิ่งคุกเข่าประนมมือกล่าวคาขอนิสัย ว่า ดังนี้

กล่าวคำขอนิสัย ว่าดังนี้

- (๘) อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาอามิฯ
ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาอามิฯ
ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาอามิฯ
(๙) อุปัชฌายโ เม ภันเต, โหติ (ข้อความตอนนี้ให้ว่า ๓ ทน)

พระอุปัชฌาย์กล่าวว่า

- (๑๐) ๑ โอปายิกัง, (รับ) สาธุ ภันเต
๒ ปะฏิรูปัง, (รับ) สาธุ ภันเต
๓ ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ (รับ) สาธุ ภันเต

(๑๑) สามเณร ว่าต่อดังนี้

อัสสะตักเคทานิ เถโร, มัยหัง ภาโร, อะหัมปิเถรัสสะ ภาโรฯ (ว่า ๓ ทน)

กราบลง ๓ ครั้ง

คำกล่าวขอขมาพระสงฆ์(พระอุปัชฌาย์)

สังฆ ปะมาเทนะ ทวาริตตะเยนะกะตัง สัพพัง อะปะราธัง ชะมะณะเม ภัันเต.

หลังจากถวายรูปเทียนแพแล้ว พระสงฆ์จะกล่าวว่

“อะหัง ชะมามี ตุมเหหิปี เม ชะมิตัพพัง”

ผู้ขอขมากล่าวว่...ขมามะ ภัันเต”

- ขอขมาคนเดียว - ชะมะณะเม ภัันเต.
- ขอขมาหลายคน - ชะมะตุ โน ภัันเต.